

ROMA KÉP

Romakép Műhely-workshop

Időpont: 2016. szeptember 19. hétfő, 9,00-15,30

Helyszín: DocuArt Mozi, Budapest, IX. Ráday u. 18. (bejárat az Erkel u. felől)

Program:

9-9,30: Köszöntőt mond Komlói Orsolya, a DocuArt Filmművészeti Központ vezetője

9-9,30: A Romakép Műhely bemutatása (Müllner András, Pócsik Andrea)

Elmélet és gyakorlat. Médiaantropológia és médiaarcheológia, műhelymunka és kulturális ellenállás.

9,30-10,30: A résztvevők bemutatkozása, interaktív játékok (Major Réka műhelytag közreműködésével).

10,30 -10,45: Kávészünet

10,45 – 12,45: Filmvetítés és közös elemzés (Gunther Dóra műhelytag közreműködésével)

Posztkoloniális képi ellenállás

John Akomfrah: Handsworth Songs (GB, angol nyelv, magyar felirat, 61',1987)

A nő, aki a kezében kést tart, úgy néz ránk a plakátról, mintha bármikor ellenünk fordíthatná a fegyvert. A valóságban azonban ez a lány egy gép mellett áll, és annak karját készül lehúzni. Ő is egy olyan bevándorló-leszármazott, aki Nagy-Britanniát építette, de akiről a 70-es, 80-as évek hivatalos brit politikai diskurzusa "veszélyesként", "felforgatóként", "a brit karaktertől idegenként" beszélt. John Akomfrah filmje megpróbálja megmutatni a hivatalos nyilvánosság mögötti valóságot, a kés helyett a gép karját tartó embereket, akik idővel a rasszizmus és az elnyomás konkrét áldozatai lettek, és ezen túl bemutatja azt is, hogy erre a kiközösítésre miként válaszolt a messze nem homogén fekete közösség. Az este mottóját a film egyik fekete szereplőjétől vesszük, aki egy ipari szerkezet kapcsán az általa csodált brit kultúráról beszél, majd így fejezi be a beszédét. „Aki ide belép, könnyen megfeledezhet az élőkről. A halottaktól tanulva felemelhetjük magunkat.” Ezt a mottót Nagy-Britannián túl egyben a mai Magyarországra is vonatkoztathatjuk.

12,45-13,30: Ebédszünet

13,30-15,30: Módszertanok, jövőképek, tervek (Pala Mátyás műhelytag közreműködésével)

A workshop záró részében megosztjuk egymással azokat a módszertani eredményeket, problémákat, amelyek a kapcsolódó témákban a különféle intézmények film- és médiaoktatására jellemzőek. A közös gondolkodás során konkrét megoldásokat keresünk, együttműködési terveket szövünk.

A szervezőkről:

Müllner András

Az ELTE Média és Kommunikáció Tanszékén dolgozik. Fontosabb kutatási területei közül az egyik Erdély Miklós munkássága, ennek költészeti vonatkozásairól 2016-ban jelent meg könyve Tükör a sötétséghez. Erdély Miklós Kollapszus orv. című kötetéről címmel. Müllner másik kutatási területe a romák vizuális ábrázolása. Ez utóbbihoz kapcsolódik a Romakép Műhely című dokumentumfilm-elemző program, amelyet Pócsik Andreával és egyetemi hallgatókkal közösen szervez.

Pócsik Andrea

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatója. 2011-ben alapította az ELTE Média Tanszékén egyetemi kurzusként és nyitott filmklubként működő, képkritikai ellenállással fémjelezhető, a hallgatók bevonására épülő Romakép Műhelyt, amelynek Müllner András mellett társszervezője. Kutatási területei, érdeklődési körei is ehhez kapcsolódnak: kultúrakutatás, filmtörténet- és elmélet, médiaelemzés, társművészetek. 2012-es doktori kutatásában a magyar filmtörténet romaképeinek kultúrkritikai elemzését végezte el. Jelenleg a disszertáció átszerkesztésén, könyv formában való megjelentetésén dolgozik.

Műhelytag segítők:

Gunther Dóra

Az ELTE BTK hallgatója. Kutatási témája: közösségi filmezés Csereháton.

Major Réka

Az ELTE BTK hallgatója. Kutatási témája: roma nők önreprezentációja. BUVERO roma női médiatábor.

Pala Mátyás

Az ELTE TáTK hallgatója. Kutatási témája: kijelölés és birtoklás (online médiaantropológiai kutatás).

Résztevők:

Andok Mónika

A PPKE Kommunikáció és Médiatudományi Intézetének tanára vagyok. Az egykori JATE-n végeztem magyar-történelem (1995) és kommunikáció (1997) szakon, majd a Horányi Özséb vezette doktori iskolában szereztem Ph.D. fokozatot (2006). Disszertációmát műfajelméletből, egészen pontosan a hír műfajjal kapcsolatban írtam. Megközelítésem kulturalista szemléletű, a kommunikáció rituális modelljén alapszik. Legfőbb érdemének azt tartom, hogy sikerült az „objektivitás” mint kulturális

konstrukció leírása a magyar hírlaptörténetben. Tulajdonképpen a médiával – legyen az klasszikus vagy digitális – kapcsolatos vizsgálódásaim mind a mai napig ebben az elméleti keretben zajlanak.

Érdeklődve figyelem a műfajok alakulását, élvezve az ebben látható kreativitást, de látva a gazdasági szempontokat is. Néhány éve a hálózati kommunikáció kulturális lehetőségeit is érdeklődve figyelem.

Blaskó Ágnes

Blaskó Ágnes vagyok, dramatiszta és kommunikációkutató, a BME Szociológia- és Kommunikáció Tanszékén adjunktus. Akciókutatás vagy éppen érzékenyítés céljából vezetett szociodramatikus eseményeken dolgozok fel különböző, aktuálisan feszítő társadalmi kérdéseket a menekültválságtól a diszkriminatív kommunikáció problémáján át a hogyan találunk érvényes szavakat a Holocaustra kérdésig.

Dobróka Aleksandra

Bár Szabadkán születtem és vajdasági gyökereim szorosan magukhoz kötnek, a sodródó ár könnyen magával ránt, így ha tehetem úton vagyok. 2013-ban fejeztem az újságírást Szegeden, majd az egyetem Kommunikáció és Médiatudomány tanszékén tanultam mesterképzésen. Érdeklődésem középpontjában leginkább a kulturális antropológia, az emberi kapcsolatok és a művészetek állnak, melyekkel volt szerencsém közelebbről is megismerkedni szakdolgozatomon és publikációimon keresztül.

Mivel tanulmányaim nagy hatással voltak rám, az egyetemet követően igyekeztem kapcsolatban maradni a tanszékkel, így ha tudok részt veszek a hozzám közel álló projektekben.

Jelenleg vajdasági kapcsolataim révén rendezvényszervezéssel és újságírással foglalkozom, de fő munkaidőmben a szegedi Móra Ferenc Múzeumban dolgozom.

Guld Ádám Ph.D.

Médiakutató, kommunikációs szakember, a PTE Kommunikáció- és Médiatudományi Tanszékének adjunktusa. Angol és kommunikáció szakon végzett a Pécsi Tudományegyetemen, doktori fokozatát ugyanitt szerezte az Irodalomtudományi Doktori Iskola, Kultúratudományi Doktori Program keretében (2014). Főbb kutatási területei a társadalom- és kultúratudományokon belül a kortárs médiakultúra, az ifjúsági kultúrák és a sztárkutatások. Az említett témakörökön belül évek óta foglalkozik a magyarországi kisebbségek médiareprezentációjával, szerzőként és szerkesztőként közreműködött a "Csak másban" Romareprezentáció a magyar médiában (2013) című kötet létrejöttében.

Lázár Eszter

Művészettörténet és Kulturális Antropológia (MA) szakokon végeztem az ELTE-n és 2009-től a Pécsi Tudományegyetem Kultúratudományi Programjára járok, jelenleg a doktori disszertációmon

dolgozom, amelynek témája kb. "oktatási fordulat" a közép-európai művészeti egyetemeken a rendszerváltás idején.

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Képzőművészet- elmélet Tanszékén tanítok, elsősorban a kurátori munkához kapcsolódó gyakorlati és elméleti témákat (pl. kiállítástörténet, társadalmilag elkötelezett művészet, biennálék, a régió művészete...stb).

Előtte a kArton Galéria kurátoraként is dolgoztam, és az egyetem kiállítási ügyeit szerveztem. Az egyetemi kiállítóterek mellett (Barcsay Terem, Labor), Budapesten több helyen (Múcsarnok, Trafó) rendeztem kiállításokat. Tavaly Nagy Edinával az OFF Biennálé keretében az Amikor a művész(et) beszél címmel, performatív eseménysorozatot szerveztünk. Tagja vagyok a tranzit.hu Kurátori szótár projektjének és a 2015-ben indított RomArchive filmes szekciójának.

Német Erzsébet (Betti)

Betti a Közép-európai Egyetem szociológia és szociálintropológia kettős diplomájával rendelkezik. Korábban a Közép-európai Egyetem Roma Felsőoktatási Előkészítő Programjának is résztvevője volt, ahol nacionalizmus, szociológia és szociálintropológia tárgyakat hallgatott. Számos hazai és nemzetközi Roma és pro-Roma civil szervezetnél töltött be projekt munkatársi, konzultáns és gyakornoki pozíciókat. Főbb érdeklődési területei a jólét és kormányzás (governance) különböző felfogásai a neoliberais újrastrukturálódás kontextusában, azok társadalmi rétegzettségre gyakorolt hatása, valamint a kisebbségi identitás-konstrukciók és a hatalom viszonya.

Oláh Viktor

Az eddigi életemre jellemző folyamatos keresés a mai napig sem nyugszik. Szabadkán születtem, a Harcosok sorakozóján. Ez a külváros főleg a színes nyolc-tíz emeletes paneljeiről és kék-fehér sálas szurkolóiról híres. Sok barátot szereztem itt, olyanokat is, akikkel már fél szavakból is megértettük egymást. Azért csak fél szavakból, mert akkoriban még csak tapogatóztam a szerb nyelv útvesztőjében. Egy olyan útvesztőben, amitől egyáltalán nem féltem és nem is volt annyira idegen. Sokkal inkább a Magyarországon egyetemista idősebb ismerőseim kiejtése, amit nem értettem. Hogy miként képes egy országhatár átlépése megváltoztatni az ember kiejtését és vele együtt a gondolkodásmódját, azt csak 2010-ben tudtam meg, amikor magam is Szegedre költöztem. Magyarul kenyeret venni, cseverészni a postással, flörtölni a kisbolt eladójával, magyarul veszekedni a szomszédokkal, nekem mind óriási élmény volt. Közben a határátlépés is egyfajta megszállottsággá vált, hiába élveztem a magyart, amikor megszoktam, már szükségem volt az újabb idegenre. Spanyol, portugál, francia, szlovák, cseh, osztrák, német, bolgár, görög határt és vagy kétszer ennyi belső határt léptem át villámsebességgel. Hamarosan sikerült felfognom és elfogadnom, hogy hiába telepedtem le Szegeden, én bizony életem végéig valamilyen határon fogok ácsorogni és azon töprengeni, hogy merre induljak tovább. De ez az ácsorgás sem kellemetlen. Ez egy jól megérett, stratégiákkal és módszerekkel teli, továbbra is bizonytalan, de a bizonytalanságot csillapító csekélyke bölcsességgel töltött ácsorgás, ami végülis egy teljes kört leírva mutat nekem utakat, lehetséges kiejtéseket és lehetetlen gondolkodásmódokat.

Ránki Sára

Ránki Sára bűnügyi nyelvész, kutatási területe a gyűlöletbeszéd-vizsgálat, a nyelvi profilozás, internetes szövegek vizsgálata, cyber bullying, bűnözői nyelvhasználat és a börtönnyelv vizsgálata.

Schuller Gabriella

Színháztörténész, egyetemi oktató, az Artpool Művészetkutató Központ munkatársa. Főbb kutatási területei a magyar neoavantgárd és a politikai színház. A színház- és drámatörténet kortárs fejleményeit feminista és pszichoanalitikus megközelítésben vizsgálja.

Strausz László

Az ELTE Filmtudomány Tanszék adjunktusa. 1998 óta publikál filmes témájú újságokban illetve weboldalakon. A Pécsi Tudományegyetemen filozófia diplomát szerzett, majd 2001-2007 között doktori tanulmányokat folytatott az Egyesült Államokban, Atlantában (Georgia State University). Doktori diplomájának megszerzése után Amerikában (Bucknell University) és Angliában (University College London) tanított. Főbb kutatási területei a mozgókép és történelmi emlékezet, a filmstílus politikája és a rendszerváltás utáni kelet-európai film, valamint a stílusfejlődés és narráció kérdései köré csoportosulnak.

TÁMOGATÓ

